

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/5/2025
Identifikačné číslo spisu:	7025200061
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7025200061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňa a členov senátu JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2025 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia týkajúceho sa odsúdeného X. M., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2025, sp. zn. 11Ntc/2/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku sa odvolanie odsúdeného X. M. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 18. júna 2025, sp. zn. 11Ntc/2/2025 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“) podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon č. 549/2011 Z. z.“), uznal a rozhodol, že sa vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu v Táboře zo 14. augusta 2024 (právoplatný 1. októbra 2024), sp. zn. 1T/66/2024 v rozsahu, v ktorom bol odsúdený X. M., občan Slovenskej republiky, uznaný za vinného pre - v tomto rozsudku skutkovo aj právne (v zmysle českej právnej úpravy) uvedený - pokračovací zločin podvodu, za čo mu bol (podľa právnej úpravy Českej republiky) uložený trest odňatia slobody vo výmere 60 mesiacov s tým, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude odsúdený vo výkone tohto trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený vlastným písomným podaním zo 6. augusta 2025 odvolanie (č. I. 87 spisu), pričom v ňom bez ďalšieho odôvodnenia uviedol len: „Ja, dolupodpísaný, X. M. nar. XX. F. XXXX týmto podávam odvolanie voči rozsudku pod sp. zn. 11Ntc/2/2025“.

K odvolaniu sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov (ďalej tiež „prokurátor“) písomným

podaním z 19. augusta 2025, v ktorom označil napadnutý rozsudok za zákonný a navrhol predmetné odvolanie zamietnuť ako nedôvodné, pretože odsúdený ho žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie je prípustné a bolo podané v zákonnej lehote (včas) oprávnenou osobou, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 citovaného zákona proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

- a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,
- b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
- c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,
- d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,
- e) výkon rozhodnutia je premĺčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1,
- g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,
- h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,
- i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov,
- j) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g),

l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nemožno postupovať podľa § 17 ods. 2,

m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Podľa § 29 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z dôkazných listinných podkladov zabezpečených krajským súdom v posudzovanom uznávacom konaní vyplýva, že boli splnené všetky podmienky stanovené zákonom č. 549/2011 Z. z. pre to, aby vo výroku uznávacieho (odvolaním napadnutého) rozhodnutia označené cudzozemské súdne rozhodnutie bolo uznané a vykonané na území Slovenskej republiky spôsobom, ako o tom rozhodol súd I. stupňa.

Krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., pričom tento záver vyčerpávajúcím spôsobom v napadnutom rozsudku odôvodnil (str. 7-8) a preto v tomto smere odvolací súd bez ambície opakovať túto argumentáciu na ňu ako na vecne správnu odkazuje.

Taktiež dospel krajský súd k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku vyplývajúce z § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. dôvodiac, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky (potvrdenie o štátnom občianstve Okresného úradu Prešov z 19. mája 2025 - č. I. 50 spisu) s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky, čo má oporu v zisteniach, že:

- odsúdený bol na trestné stíhanie (v posudzovanej trestnej veci) do Českej republiky vydaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu v Táboři z 3. októbra 2023, sp. zn. 5Nt/552/2023, ktorý bol vykonaný rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 9. októbra 2023, sp. zn. 7Ntc/14/2023, t. j. odsúdený bol zadržaný na území Slovenskej republiky,

- najbližšia rodina (družka a dve maloleté dcéry) odsúdeného žije na území Slovenskej republiky (č. I. 2),

- odsúdený v prvotnom udelenom súhlase s odovzdaním na výkon trestu do Slovenskej republiky (ktorý neskôr odvolal) z 25. septembra 2024 uviedol svoje bydlisko: „bytom ul. K. XXX Z. E. Q. XX XXX“ (č. I. 14),

- odsúdený má podľa lustrácie v registri obyvateľov evidovaný aj trvalý pobyt na území Slovenskej republiky - v obci I. (č. I. 16).

Správny bol aj postup krajského súdu podľa § 4 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. keď neskúmal obojstrannú trestnosť činu, ktorého sa odsúdený dopustil v uznávanom rozsudku, keď podľa osvedčenia o vydaní rozhodnutia (č. I. 2) možno za predmetnú trestnú činnosť v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou 8 rokov (č. I. 4) a justičný orgán štátu pôvodu túto trestnú činnosť priradil do kategórie podľa § 4 ods. 3 písm. h) zákona č. 549/2011 Z. z. (č. I. 5).

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s tým, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku.

Odvolací súd nezistil dôvody na akúkoľvek korekciu napadnutého rozsudku, preto odvolanie odsúdeného proti tomuto rozsudku podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku, t. j. ako nedôvodné, zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.